

Nr 113.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard, m. fl.**, om *accis å margarin.*

I tvenne motioner till fjolårets riksdag framfördes förslag om införande av accis å inom landet förbrukat margarin. Motionerna avslagos av riksdagen, men inom bevillningsutskottet, där motionerna förberedande behandlades, reserverade sig nio ledamöter för avlåtande av en skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om utredning rörande möjligheten och lämpligheten av att genom särskild beskattning av margarinindustrien i form av accis å denna industris produkter minska den nuvarande ej minst för det mindre jordbruket menliga spännvidden mellan priset å natursmör och priset å margarin, allt i syfte att främja natursmörets avsättning på den inhemska marknaden.

Fjolårets motioner togo i huvudsak sikte på angelägenheten av att mildra den på inlandsmarknaden uppkomna, för smörproduktionen ruinerande konkurrensen mellan smör och margarin, som det exceptionellt låga priset å margarin, i sin ordning beroende av det starka prisfallet på oljor och olika slag av fettämnen, medfört. Dessa skäl gälla alltjämt med oförminskad styrka. I den ojämna konkurrensen med margarinet kan natursmöret omöjligt hävda sin ställning därest man vill hålla en prisnivå på smör, som står i rimligt förhållande till produktionskostnaderna. Mjolkproduktionen är den ojämförligt viktigaste grenen inom lantushållningen och då riksdagen i annat sammanhang genom sin medverkan för mjölkregleringens genomförande givit uttryck för sin vilja att söka uppehålla denna viktiga näringsgren så torde konsekvensen fordra, att riksdagen också medverkar till bevarandet av natursmörets ställning i den svenska folkushållningen. I ett flertal smörproducerande länder har man också nödgats vidtaga djupt ingripande åtgärder mot magarinkonkurrensen till smörmarknadens stöd. Det rådande krisläget kräver utomordentliga åtgärder, men den nitiska omsorgen om de arbetslösa bör icke få skymma blicken för betydelsen utav att bevara de arbetstillfällena och den produktion, som ännu kan upprätthållas.

Redan margarinaccisens näringspolitiska betydelse synes böra tillmätas avgörande vikt, men därtill kan läggas de statsfinansiella synpunkterna. I den framlagda budgeten kan på långt när icke de improduktiva utgifterna finansieras med tillgängliga inkomster. Nya skatter ha föreslagits, men dessa förslå icke att stoppa till de verkliga hålen i budgeten. Vilja vi vidmakthålla sunda statsfinanser torde en del konsumtionsskatter med nödvändighet få tillgripas. Bland annat genom sockeraccisens successiva borttagande har konsumtionsbeskattningen avsevärt lättats, varför det icke

borde möta några som helst betänkligheter att godtaga den här ifrågasatta beskattningen.

De från andra länder vidtagna åtgärderna och det rådande högst bekymmersamma läget på smörmarknaden påkallar för närvarande en margarinbeskattning av lägst 20 öre per kg. En dylik skatt skulle komma att tillföra statskassan ett belopp av i runt tal 10 miljoner kronor per år. Även med en motsvarande höjning i margarinpriset skulle detta dock alltjämt ligga lågt i jämförelse med den allmänna prisnivån nu och före världskriget.

Vi hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta att, från den dag Kungl. Maj:t bestämmer, åsätta det inom landet förbrukade margarinet en accis av 20 öre per kilogram.

Stockholm den 21 Januari 1933.

J. B. Johansson.

Carl Bengtsson.

K. W. Bodin.

Ernst Lundell.

Uno Wijkström.

N. Gabrielsson.